

[Ulrich.]

være en Samling af Mennesker, som en Gang om Aaret kom ud og spiste en bedre Frokost. Det var den højtærede Ministers Karakteristik af dette udmærkede Tilsynsraad.

Men saa er det, jeg tillader mig at hævde, at Fejlen, hvis der er Fejl, ligger deri, at Landbrugsministeren, den nuværende og forrige, ikke har sørget for, at dette Tilsynsraad har faaet Instrukser om, hvad det har at foretage sig, ikke har givet det et Initiativ, naar det ikke selv kunde tage det. Dersom man havde gjort det, var der aldeles ikke Brug for noget som helst i Retning af det, som Ministeren nu kommer og kræver; Rigsdagen skal vedtage.

Nu sagde den højtærede Minister foreleden Dag, at han havde under Overvejelse at se at faa sat lidt mere Liv i Tilsynsraadet. Nu vil Ministeren have baade i Pose og Sæk, nu vil han baade have en Administrator, og saa skulde yderligere Tilsynsraadet lives lidt op, saaledes at det fremtidig kunde føre et mere effektivt Tilsyn, hvad det altsaa hidtil med Ministerens Samtykke har forsumt.

Jeg maa sige, at det forekommer mig, at den højtærede Minister og hans Forøgængere herved har et meget stort Ansvar i denne Sag. Dersom der er formøblet noget, dersom der er afholdt Udgifter derude, som var unødvendige, dersom der er smidt Penge ud, som kunde have været sparet, ja, saa er Skylden de Herrer Landbrugsministres, som har forsømt at tilse, at det gik til derude, som det skulde. Man hører jo fra saa mange Sider, hvorledes en Direktør, der nu har siddet derude gennem mange Aar, er blevet kritiseret, fordi han var en meget dyr Direktør, o. s. v., alt hvad man nu har sagt, men det mærkværdige er jo, at han ikke har haft flere Penge at anvende end dem, Ministeriet og Rigsdagen er gaaet med til at bevilge. Saa hvordan man vender og drejer det, tror jeg ikke, at hverken den nuværende Landbrugsminister eller tidligere Landbrugsministre vil kunne smøge det Ansvar af sig, som i Virkeligheden hviler paa dem i denne Sag.

Det tredie Spørgsmaal, vi stillede, lød saaledes: Endelig udbeder Udvalget sig en Fremstilling af den nuværende Direktørs Fremgangsmaade ved Forelæggelsen af Budgettet — og derpaa svarede Landbrugsministeren: Det sker i Henhold til Loven. Ja, det er jo et meget flot Svar, men vi kunde jo da nok tænke os uden at behøve at spørge, at det, der staar i Loven, og som jeg læste op før, sker Fyldest. Men det, vi

ønskede at vide, var ikke den Selvfølgelighed, at Loven blev fulgt, at Direktøren afholdt et Møde med Tilsynsraadet, hvor Budgettet blev fastlagt endeligt, det, vi ønskede Besked om, var: Paa hvilken Maade samler Direktøren derude alle de forskellige Institutioners og Afdelingers Særbudgetter? Sker dette i et Lærerraad, i hvilket Formanden sidder med og forhandler og afbalancerer de forskellige Krav fra forskellige Side?

Det var det, vi ønskede Oplysninger om. (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Det kunde man ikke se!). Nej, det er muligt, at den højtærede Minister ikke kunde eller maaske ikke vilde se det, en af Delene. Det var det, vi ønskede opklaret, men det kunde man ikke faa nogen Besked paa, og Ministeren fandt ikke den Gang Anledning til at forelægge dette Spørgsmaal for den nuværende Direktør, nej, Ministeren svarede selv, og jeg maa i denne Forbindelse meget beklage, at det ærede Udvalg lod sig nøje med disse affejende Svar, som det behagede Ministeren at give det.

Det er jo ganske indlysende, at dersom den ærede Formand for dette Udvalg havde indkaldt Ændringsforslag, vilde vi fra vor Side have stillet Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Thi naar man staar overfor dette, at det forud er vedtaget indenfor de forskellige Partier, som har Flertal i denne Sag, at man vil gennemføre en saadan Bestemmelse, maa det jo være vor Pligt at søge at faa indført saadanne Ændringer, at der efter vor Mening kunde blive et bedre Grundlag for selve Loven.

Og dér er det da ganske indlysende, at vi vilde have stillet Ændringsforslag om, at Administratorstillingen og Kassererstillingen ikke blev forenethos een Person, en Person, som samtidig var den umiddelbart foresatte for Bogholderen. Thi jeg vil dog ikke antage, at ærede Medlemmer af dette høje Ting mener, at det er holdbart, at den Mand, som er Administrator og tillige Kasserer, samtidig er Bogholderens direkte foresatte. Dette aabner i alt Fald efter min Mening Adgang til noget, som Rigsdagen skal vogte sig for at række Haand til. Det ser man ikke i nogen som helst Virksomhed ude omkring, at saadanne Stillinger er forenet under een Person, og derfor vilde vi selvsagt have stillet Ændringsforslag om, at de ogsaa her var blevet adskilt.

Vi vilde ligeledes have stillet Ændringsforslag til den foreslaaede Løn for vedkommende Administrator. Jeg kan ikke se, med hvilken Begrundelse man pludselig vil forhøje denne Løn med 1 800 Kr. om Aaret.